

възвысилъ славный Периклъ, кой-то управлявалъ Атинѣ до 40 г. Въ негово время Атинска-та Република достигла до высокъ стѣпнь за могъщество и славѣ. Атина, койж-то той украсилъ, станѣла градъ за науки и искусства и прѣва въ онова время.

ПЕЛОПОНЕЗСКА ВОЙНА.

§ 21. Гръци-ти по малко время обрѣжали оружіе-то си единъ противъ другой и съ междуособны войны изгубили и нравственны-ты и естественны-ты си силы. Атиняне-ти съ своѣж-тѣ гордость бѣхъ разлютили повечето Гръцы, а пакъ Спартанци-ти, кои-то отдавна имъ завиждахъ за славѣ-тѣ, поискахъ да ся воспользуютъ отъ тоя случай, та да отнемѣтъ прѣвенство-то на Атиняны-ты. Поводъ за това на скоро имъ ся подалъ. Въ малкый Епирскый-градъ Дирахій (сег. Дурацо у Албаніѣ) станѣло прѣширя измежду гражданы-ты. Тука ся намѣсили най-напрѣдъ Корциряне-ти и Коринтяне-ти, а послѣ Спартанци-ти и Атиняне-ти. Оттука пламѣнъ измежду Спартѣ и Атинѣ война, коя-то трая цѣлы 27 години (отъ 431 до 404 л.). Все друзи Гръци ся намѣсили един откамъ Спартанцы-ты, друзи откамъ Атиняны-ты. Испрѣво нападѣли Спартанци-ти на Атинскы-ты земи, а послѣ Атиняне-ти опустошили Пелопонезъ. Въ вторж-тѣ и третѣж-тѣ години на тѣж войнѣ въ Атинѣ страшно морила чума, отъ койж-то измрѣли много тысящы чловѣци, между кои-то и Периклъ. На негово мѣсто дошълъ честолюбивый Клеонъ, а по неговѣж-тѣ смръть стѣпилъ способный, нѣ легкомысленный Алкывіадъ. Той съ силнѣ войскѣ ся подвигналъ противъ Сициліѣ, за да ѣ покори; нѣ повыканъ въ Атинѣ на сѣдъ за отговоръ на клеветѣж-тѣ, что му направили, че ужъ той былъ потрошилъ статуи-ты на Меркурія у Атинѣ, той побѣгнулъ въ Спартѣ и станѣлъ неприятель